

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **T. Ł.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 marca 2013 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 18 stycznia 2013 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku T. Ł. o wznowienie postępowania w

sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Rejonowego,

utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w L.,

na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania autorstwa skazanego T. Ł. z powodu niezpełnienia braku formalnego wniosku, polegającego na tym, że wniosek ten nie został sporządzony i podpisany przez adwokata – wymóg z art. 545 § 2 k.p.k.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany, w którym podkreślił, że dopełnił wszystkich wymogów, a odmowa przyjęcia jego wniosku stanowi ograniczanie mu dostępu do sądu, gwarantowanego przez Konstytucję.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Wniosek o wznowienie postępowania powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata. W orzecznictwie i piśmiennictwie obowiązek wynikający z art. 545 § 2 k.p.k. określany jest powszechnie jako przymus adwokacki. Interpretacja słowa „powinien” jest jednolita i uznaje się to słowo jako równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu zawartego w omawianym przepisie. Wyznaczony dla T. Ł. obrońca z urzędu

skierował do sądu pismo, w którym przedstawił argumenty, które jego zdaniem nie uzasadniają złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Analiza stanowiska obrońcy prowadzi do wniosku, że należycie wywiązał się z nałożonego nań obowiązku. Wyznaczenie obrońcy z urzędu spełniło wymóg rzetelnego procesu, w ramach standardów tego procesu nie można jednak gwarantować dokonywania przez obrońców tylko takich czynności, które są zgodne z poglądami wnioskodawców. Sąd nie może przy tym wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu. (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1872).

T. Ł. mógł zatem po otrzymaniu wezwania do usunięcia braku (i to dwukrotnie) sam ustanowić adwokata w celu sporządzenia i podpisania takiego wniosku. Fakt, że nie uczynił tego nie uzupełniając braku powoduje, że zaskarżone zarządzenie jest zasadne i jako takie utrzymane zostało w mocy.

Na marginesie tylko można dodać, że także obecnie skazany może ustanowić obrońcę z wyboru w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania.